

TRIBINA ČITALACA

ZADNJE ZBOGOM

Grli majko svoga sina poslednji je put,
Ja već sutra krećem na put bolum obasut,
Želim majko da te gledam nek kraj dođe želji,
Mrzim "zbogom" koje će nas vječno da podijeli.

Kako ću ti sutra reći: Majko, nemoj plakati,
Da je kamen mjesto srca, neće suze sakriti.
Ti si sada stara majko u poznijem godinama,
Sutra će nam zadnje "zbogom" biti na usnama.

Sudbina je moja majko prokleta to znam,
Ja se sutra s' tobom majko vječno oprastam.
Pri pomisli, kada umreš da ti neću cjevol dati,
Zbog toga će duša moja do groba da pati.

Nemoj majko da zajecaš u mom zadnjem
zagrljaju,
Najteže je kad se majka i sin opraštaju.
Hoću majko da te gledam, da ispunиш želju meni,
Nemoj plakat, ostani mi u najljepšoj uspomeni.

Stefan VANOVAC

MONTENEGRO TAXI TRUCK

PREVOZIMO SVE VRSTE
NAMEŠTAJA U SVIM PREDELIMA
MELBURNA

7 DANA NEDELJNO

Tel. 391-8654
U SVAKO DOBA

Vlasnik
SLAVKO BARAĆ

MARATON PUTNIČKA AGENCIJA I YARRAVILLE REAL ESTATE

50 ANDERSON ST YARRAVILLE
TEL. 689-5973

Bilo da kupujete ili prodajete stanove, kuće, placeve, trgovine ili hoćete da putujete u stari kraj, a možda i bilo koji drugi deo sveta. Sve to možete učiniti sa punim poverenjem preko.

VIDIĆ DIMITRIJE koji
vam stoji na usluzi u
svako doba telefonom
posle posla 314-2773

- BALKAN - MESNICA I DELIKATESEN

U našoj prodavaonici bićete posluženi sa:
- Najkvalitetnijim sirovim mesom
- Svim vrstama suhomesnatih proizvoda
- Bogatim izborom naših specijaliteta
Spremamo meso za: čevapčice, ražnjiće itd.
Sjećemo meso na naš način ili po vašoj želji.

Usluga prijateljska, cijene povoljne
Posjetite nas da se uvjerite

339 SPRINGVALE RD.
SPRINGVALE, VIC. 3171
/preko puta Woolworthsa/
Telefon: 546-5023
Vlasnici: Milan i Vesa

BALADA O IVANU

Bješe jednom jedan Ivan
siromah bio
a mnogo pio.

Pijan ulicom teturao
iscijepan, jadan mršav i gladan
više pijan nego trijezan.
U svom starom trošnom kaputu
tražio je ostatke kruha.

Jedni mu se smijahu do suga
rijetki sažaljivo gledali.
Kad gđo je svoju mršavu on pružio ruku
moleći milost za bocu rakije,
za dim iz lule, uvijek je odbačen bio
i ko stari brod tražio svoju izgubljenu luku.

Spavao je uvijek u drugom dvorištu,
pod drugim skalinama ili na nekoj staroj kašeti;
u isto svojoj pohabanoj odjeći
jednako se budio,
za samo jedno gorko životno iskustvo veći.

Šetali su Ivan i boca rakije
dva vjerna druga od danas do sutra.
Zajedno su pjevali spavalni i maštali
oko istog kruga.

Uzeo bi Ivan bocu poljubio je žedno,
zatim joj imajući mnogo vremena, pričao sneno.
Pričao joj je o prošlim danima;
o drugim gradovima, o dalekim zemljama,
o povratku, o jednoj toploj domovini preko
ocenana, i o hladnim pragovima svakog dana.

Čudan se par ulicom gega,
čvrsto se drže ali se ne zna
ko koga: da li Ivan bocu ili boca njega.
I tako su išli ruku pod ruku
Ivan i boca, on sretan i nasmiješen
poput sina i oca.

I dok je jednom tako pločnikom prolazio
dah smrti nad njim se nadvrio.
Sa crvenom mašnom djevojčica stoji,
i pred dolazećim autom
prosuti novac po asfaltu broji.

Djevojčica se okrenu pa kad ga spazi
od sve mu snage jezik isplazi.
I skoči Ivan ...
tjelo se zanese umiri i skrasi.
Bješe jednom jedan Ivan, što dejvojčicu
sa crvenom mašnom spasi.

I nitko u mrtvo tijelo ne gleda
bijledo ko stijena i kip od leda.
Majka uze djevojčicu da je
iza prvog ugla pusti, govoreći joj da pazi
kada ćestom prolazi.

I bješe jednom jedan Ivan,
bješe jednom a sad ga nema.
Svoj život je dao, nasmiješen i sretan.
Znao je ono što drugi nisu htjeli znati.
On star i odrpan imao je nešto drugome dati.

Neki su samo ramenima slegli
neki su rekli: "bloody vog".
Tako je to u ovom kraju svijeta
gdje se nikom dolari nisu izlegli.

Iz pocijepanog džepa razbijena boca
rakije viri i kaplje na asfalt
jedina suza u spomen svog mrtvog druga.
I bješe jednom jedan Ivan.
Dobar je bio, al mnogo pio
siromah osti-siromah bio.

Ivana Serdarević

-ZNAM, KAJAT ĆEŠ SE-

Voljela sam Tebe, više nego
sebe,
voljela sam ljubila, i sad te
izgubila.
Sada drugu ljubiš lažno ko
i mene,
a sutra će srce i njeno da
vene.

Ti nemaš srca ni za jednu
ženu,
Ti samo uživaš u ljepotu
njenu.
Ja često zaplačem kad se
sjetim Tebe
i prokljinjem put na kojem
sretoh te.

Sjećajući se na te još me
rana boli,
al' se tješim da će nekad,
drugog da zavolim.
Uspomene na te, ja želim
da zbrisiem
i sve pjesme što o tebi ja
napišem.

Znam, kajat ćeš se, kad sve
ovo svatiš,
ali kasno ti je da se meni
vratiš,
jer ja ću ti bol za bol da
vratim,
ali ja se, znaj, neću
pokajati.

Tajiba Cerić

SLAVUJ

Rastanak i suze cepaju mi grudi
oh ubavo selo ostavit te moram.
najljepše doba kad behar procvata.
Tastadoh se s majkom i drenuh niz
cestu

a slavuj sa grane pjeva tužnu pjesmu
tužnom pjesmom slavuj hoće da mi
kaže
kom ostavljaš majku drugi da je
hrani

što ostavljaš Bosnu jer je tamo nema.
Ne ostavljam polja livade i šume
kom' da pjevam pjesmu kad je ne
razume.

Kom' ostavljaš dragu i dječicu malu
u tuđinskoj zemlji njih ćež željan biti.
Što ostavljaš vrelo tiho žubori
ko će pjevat samnom da se pjesma
ori.

Zašto ići moraš, nemoj suze driti
sa tuđeg ćež vrela mutnu vodu piti.
A kad nazad dođeš mene neće biti
jer ću i ja krenut od luga do luga
moram da potražim vernijega druga.
Ti, slavuju mali, što me s pjesmom
opi

evo tuda lađa poče da se topi.
I kad na dnu mora prekriju me alge
ko će onda meni mesto moje drage
na obraz da spusti jedan poljub vreo.
A ti ćež da ideš od luga do luga,
pjevat tužnu pjesmu
nema tvoga druga.

Danilo Burić

SAMOĆA

Kišne kapi orosiše okna
na prozoru mome u hladnoj sobi
slivaju se tiho kao vrele suze
niz smrznuto lice niz obaze moje.

Hladnoća steže tjelo mi drhti
u tamnom kutu kraj prozora stara
i gledam u sumrak što lagano pada
i ulazi tiho u premrzlu sobu.

Ovo tuđe mjesto nepoznato meni
što dođoh u njega bježeći od sudbe
al' sad još više ja osjećam bijdu
i patnju što trpim ja u duši svojoj.

Oh, padaj kišo plači mesto mene
jer oči mi više suza nemaju
tuga i bijeda sve mi je odnijela
za godine ove što sam podnijela.

Suda Bernhardt.

MENI JE ŽAO

Da sam stobom ostao
majko,
da nisam pošao u dalek
svet,
možda bih znao šta život
znači,
al' nisam slušao ja tvoje
reči.

Da sam tvoje reči slušao
majko,
dani moji bili bi večni,
a tebi bola nanoebi,
i u životu bili bi srečni.

Ali majko moja ti znači
nisni,
u mojim mislima da uvek ti
si,
i s tvojim likom uvek sam

tio,
o tvojim rečima vaskom
pričao.

Stobom sam majko bio
srečan
kad sam otioš nestade sreća
o, majko moja meni je žao,
zašto ja nisam stobom
ostao.

Majko ja neznam šta bih
sad dao,
da mogu stobom biti bar
malo,
tada bi stobom živeo srećno
a onda bih te slušao večno.

Dragan Stojanović
Canberra